

Bölüm 4

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ FENE YÖNELİK TUTUMLARI

Mustafa Yasin GÜNEY¹, Abdullah AYDIN²

GİRİŞ

Çocuklar, özellikle okul öncesi dönemdekiler fene ve doğaya karşı oldukça meraklıdırlar ve her fırsatta bu meraklarını gidermek için çaba gösterirler (Çamlıbel-Çakmak, 2006). Çocuk öğrenmeyi öğrenmenin doğal yöntemi olan araştırma yolu ile elde etmelidir. Çocuğun bilmediği bir şeyi öğrenmesi için kendi kendine basit araçlarla yaptığı deney ve incelemeler birer araştırmadır. Çocuğun kendi çabası ile yaptığı bu araştırmalar bir bilim insanıinki kadar değerli, vardığı sonuçlar bilim insanıinki kadar da önemlidir. Bu dönemde fen ve doğayla ilgili ne kadar çok etkinlik planlanırsa çocukların öğrenmeleri de o derece doğru ve kalıcı olacaktır. Bu dönemde çocuklara fen eğitimi olarak ne verilirse ileriki yaşantılarında da onlardan ürün olarak verilen eğitimin çıktıları alınabilir. Bundan dolayı çocuklara verilebilecek iyi bir fen eğitimi öğretmenle mümkündür. Çocukların okuldaki öğrenim hayatlarında karşılaşacakları ve ilk öğretmenleri olacak olan okul öncesi öğretmenleri, onların fene karşı ilgilerini belirleyecek temel etkenleri oluşturabilirler. Bu etkenlerden bir kaç okuldaki eğitim-öğretim ortamını çocuğa sevdirmek, fen konusunda yeterli temel bilgiye sahip olmak, fen ve doğa etkinliklerini iyi planlayabilmektir. Bunun yanında, fene karşı olumsuz tutum besleyen bir okul öncesi öğretmen adayı feni öğrenmek istemeyebileceği gibi, öğretmen olduklarında öğrencilerine de öğretmek istemeyebilir. Dolayısıyla da fene yönelik olumsuz tutum besleyen öğrenciler olabilecektir. Çocuklar küçük yaşlarda çok meraklıdırlar ve öğretmen, çocukların fenle ilgili bu meraklarını gideremezse, merakları giderilmeyen çocuklar yavaş yavaş merak ettiklerini öğrenme fırsatı

¹ mustafayasin1989@gmail.com

² Prof. Dr., Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi, aaydin@kastamonu.edu.tr. Bu çalışma birinci yazarın yüksek lisans tezinden türetilmiştir ve 08-10 Haziran 2015 tarihlerinde International EJER Congress’de sözlü bildiri olarak sunulmuştur.

basit deneyler olmak üzere onlara birçok basit etkinlikler yaptırılarak fene karşı olumlu tutum geliştirmeleri sağlanabilir.

KAYNAKÇA

1. Akcanca, N., Aktemur-Gürler, S., & Alkan, H. (2017). Okul öncesi öğretmenlerinin fen eğitimi uygulamalarına yönelik görüşlerinin belirlenmesi. *Caucasian Journal of Science*, 4(1), 1-19.
2. Alisinanoğlu, F., Özbey, S., & Kahveci, G. (2015). *Okul öncesinde fen eğitimi* (3. Baskı). Pegem Akademi, Ankara.
3. Appleton, K. (2002). Science activities that works: perceptions of primary school teachers. *Research in Science Education*, 32, 393-410.
4. Bilaloğlu, R. G. (2014). *Okul öncesi dönemde fen eğitimi ve etkinlik örnekleri*. Y. Aktaş Arnas (Ed.). *Okul öncesi eğitiminde matematik ve fen etkinlikleri içinde* (2. Baskı). Vize Yayıncılık, Ankara.
5. Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2010). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. (5. Baskı). Pegem Yayıncılık, Ankara.
6. Can, M., & Şahin, Ç. (2015). Okul öncesi öğretmen adaylarının fene ve fen öğretimine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(2), 13-26.
7. Cho, H. S., Kim, J., & Choi, D. H. (2003). Early childhood teachers' attitudes toward science teaching: A scale validation study. *Educational Research Quarterly*, 27(2), 33.
8. Çamlıbel-Çakmak, Ö. (2006). *Okul öncesi öğretmen adaylarının fene ve fen öğretimine yönelik tutumları ile bazı fen kavramlarını anlama düzeyleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Bolu.
9. Davies, D. J., Davies, D., & Howe, A. (2003). *Teaching science, design and technology in the early years*. London: David Fulton Publishers.
10. Demir, S., & Şahin, F. (2014). Assessment of open-ended questions directed to prospective science teachers in terms of scientific creativity. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 152, 692-697.
11. Gedikoğlu, T. (2005). Avrupa birliği sürecinde Türk eğitim sistemi: Sorunlar ve çözüm önerileri. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1, 66-80.
12. Kaymaz, A. (2000). *Fen alanında öğrenim gören üniversite öğrencilerinin akademik başarılarını etkileyen zihinsel olmayan faktörler*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.
13. Kefi, S. (2012). Okul öncesi eğitimde fen etkinlikleri uygulanırken, temel bilimsel süreç becerilerinin, oyun yöntemi ile kazandırılmasını amaçlayan örnek bir model. *International Conference on New Trends in Education Iconte*, 2, 699-714.
14. Koballa, T. R., & Crawley, F. E. (1985). The influence of attitude on science teaching and learning. *School Science and Mathematics*, 85(3), 222-232.
15. Palmer, D. H. (2001). Factors contributing to attitude exchange amongs preservice elementary teachers. *Science Education*, 86, 122-138.
16. Parker, V. (2000). Effects of a science intervention program on middle-grade student achievement and attitudes. *School Science & Mathematics*, 100(5), 236-243.
17. Saçkes, M., Trundle, K. C., Bell, R. L., & O'Connell, A. A. (2011). The influence of early science experience in kindergarten on children's immediate and later science achievement: Evidence from the early childhood longitudinal study. *Journal of Research in Science Teaching*, 48(2), 217-235.
18. Saka, A. Z., & Balkan-Kıyıcı, F. (2004). Öğrencilerin fene karşı tutumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi: Sakarya ili örneği. *Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı 8, 97-111.
19. Schneider, L. A. (2005). *Child care teachers' attitudes, beliefs, and knowledge regarding science and the impact on early childhood learning opportunities*. Doctoral Thesis, University of Oklahoma. Norman, Oklahoma.

20. Schulte, P. L. (2001). *Preservice elementary teachers' alternative conceptions in science and attitudes towards teaching science*. Doctoral Thesis, New Orleans University. New Orleans.
21. Sığırtmaç, A., & zbek, S. (2011). Okul ncesi đretmenlerinin fen eğitimine ilişkin görüşleri ve uygulamalarının incelenmesi. *e-Journal of New World Sciences Academy Education Sciences*, 6(1), 1039-1056.
22. Soylu, H. (2004). *Fen đretiminde yeni yaklaşımlar (Keřif yoluyla đrenme)*. Nobel Yayın Dağıtım, Ankara.
23. Tahta, F., & İvrendi, A. (2010). *Okul ncesi eğitiminde fen öğrenimi ve đretimi* (2. Baskı). Kök Yayıncılık, Ankara.
24. YK. (2018). *Yeni đretmen yetiştirme lisans programları. Okul ncesi đretmenliđi lisans programı*. Eğitim đretim Dairesi, Ankara.